

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan și Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de petiționara Galina Afanas privind casarea deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2015, prin care a fost menținută încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, din 12 februarie 2015.

Termenul de examinare a recursului în anulare:

17.04.2015- 06.05.2015.

C O N S T A T Ă :

1. La 20 ianuarie 2015, Galina Afanas a înaintat judecătorului de instrucție o plîngere în condițiile art. 313 Cod de procedură penală, solicitînd declararea nulității ordonanței procurorului privind refuzul în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal precum și declararea nulității ordonanței procurorului ierarhic superior privind respingerea plîngerii, prin care s-a solicitat anularea ordonanței cu privire la refuzul în pornirea urmăririi penale cu clasarea procesului penal și obligarea procurorului să lichideze încălcările drepturilor și libertăților omului, accelerarea urmăririi penale și repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea termenului rezonabil la examinarea plîngerii și desfășurarea procesului penal.

2. În argumentarea solicitării sale, petiționara Galina Afanas a invocat că:

- la 05 noiembrie 2014 a depus o plîngere la Procuratura Anticorupție, prin care a solicitat tragerea la răspundere penală a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Maria Moraru, conform art. 307 Cod penal, care, la 26 noiembrie 2012, a emis o încheiere contrară legii în dosarul de insolvabilitate SRL „Nourco” cu scopul de a o deposeda de apartamentul construit din banii săi, care au fost achitați integral și cu doi ani înaintea intentării procesului de insolvabilitate;

- prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, Ion Munteanu, din 11 decembrie 2014, s-a dispus de a se refuza în pornirea urmăririi penale cu clasarea procesului penal, din motiv că lipsește faptul infracțiunii;

- la 19 decembrie 2014, a contestat ordonanța procurorului Ion Munteanu, procurorului ierarhic superior, care, abia la 28 ianuarie 2015, cu întârziere de o lună, a primit ordonanța emisă la 29 decembrie 2014 cu privire la respingerea plîngerii înaintate;

- prin inacțiunile sale, Procuratura Anticorupție i-a încălcat drepturile și libertățile fundamentale, inclusiv dreptul la proprietate, la locuință și la un trai decent, cauzîndu-i-se astfel un prejudiciu material și moral considerabil, iar judecătorul Curții de Apel Chișinău, Maria Moraru, prin infracțiunea săvîrșită, a deposedat-o de locuința construită din banii săi muncii cinstit.

3. Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, din 12 februarie 2015, s-a respins plîngerea Galinei Afanas împotriva ordonanței procurorului privind refuzul în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal, cît și împotriva ordonanței procurorului ierarhic superior privind respingerea plîngerii prin care s-a solicitat anularea ordonanței cu privire la refuzul în pornirea urmăririi penale cu clasarea procesului penal, obligarea procurorului să lichideze încălcările depistate ale drepturilor și libertăților omului, accelerarea urmăririi penale și repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea termenului rezonabil la examinarea plîngerii și desfășurarea procesului penal, ca fiind neîntemeiată.

4. Nefiind de acord cu încheierea nominalizată, Afanas Galina, a declarat recurs solicitînd casarea încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, din 12 februarie 2015, anularea ordonanței din 11 decembrie 2014 de refuz în începerea urmăririi penale, anularea ordonanței din 29 decembrie 2014 de respingere a plîngerii din 19 decembrie 2014 și obligarea Procuraturii Anticorupție să examineze plîngerea din 05 noiembrie 2014 pe marginea problemei invocate și să lichideze încălcările depistate, inclusiv repararea prejudiciului cauzat din încălcarea termenului de examinare a plîngerilor.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța nu a elucidat circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, normele de drept material și procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Recurenta a mai indicat că, prin inacțiunile sale, Procuratura Anticorupție i-a încălcat drepturile și libertățile fundamentale, inclusiv dreptul la proprietate, la locuință și la un trai decent, cauzîndu-i-se astfel un prejudiciu material și moral considerabil, iar judecătorul Curții de Apel Chișinău, Maria Moraru, prin infracțiunea săvîrșită, a deposedat-o de locuința construită din banii săi muncii cinstit.

A mai indicat că afirmațiile judecătorului de instrucție Ghenadie Pavliuc și ale procurorului Ion Munteanu, precum că instanța ierarhic superioară Curtea Supremă de Justiție ar fi verificat legalitatea încheierii din 26 noiembrie 2012 a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Maria Moraru, sunt eronate și în contradicție cu textul deciziei Curții Supreme de Justiție din 13 noiembrie 2013 și cel al încheierii Curții Supreme de Justiție din 11 iunie 2014.

Nu este de acord cu afirmațiile judecătorului și procurorului, precum că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 noiembrie 2013 recursul său din 12 iulie 2013 împotriva încheierii ilegale din 26 noiembrie 2012 ar fi fost respins ca neîntemeiat, sunt contrare textului deciziei din care rezultă că recursul a fost respins ca „*tardiv, declarat în afara termenului legal*”. Menționează că instanța de fond a ignorat faptul că procurorul nu a manifestat un rol activ în vederea examinării și administrării cât mai eficiente a probelor, nu a folosit procedeele probatorii respective pentru strângerea și verificarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a probelor.

5. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2015, s-a respins, ca nefondat, recursul declarat de către petiționara Afanas Galina, cu menținerea încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, din 12 februarie 2015.

Decizia menționată a devenit irevocabilă din momentul pronunțării.

5.1. Instanța de recurs și-a motivat soluția prin faptul că instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia că actele și acțiunile atacate au fost efectuate în conformitate cu legea și că drepturile sau libertățile petiționarei Galina Afanas nu au fost încălcate, iar față de motivele ce se conțin în plîngerea Galinei Afanas, instanța s-a pronunțat detaliat asupra tuturor argumentelor, constatînd că acțiunile atacate au fost efectuate în conformitate cu legea și că drepturile și libertățile petiționarului, garantate de art. 6 din Convenția Europeană, art. 20 din Constituție și de art.313 din Codul de procedură penală, nu au fost încălcate sau afectate, pentru care temeuri și a respins plîngerea înaintată în condițiile art. 313 Cod de procedură penală, ca fiind vădit neîntemeiată.

În acest sens, a considerat întemeiată concluzia instanței de fond că organul de urmărire penală a luat toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei și a adoptat o decizie legală.

6. Împotriva deciziei enunțate, petiționara Afanas Galina a declarat recurs în anulare, prin care a solicitat: casarea acesteia cu anularea ordonanței din 11 decembrie 2014 de refuz în începerea urmăririi penale; anularea ordonanței din 29 decembrie 2014 de respingere a plîngerii din 19 decembrie 2014; obligarea Procuraturii Anticorupție să examineze plîngerea din 05 noiembrie 2014 pe

marginea problemei invocate și să lichideze încălcările depistate; repararea prejudiciului cauzat din încălcarea termenului de examinare a plîngerilor.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel:

- a concluzionat prin cîteva fraze, la mod general, precum că circumstanțele de fapt ar fi fost cercetate minuțios și apreciate corect de prima instanță, fapt care nu corespunde adevărului și este contrazis prin textul încheierii judecătorești Buiucani din 12 februarie 2015, deoarece nu a primit răspuns la toate întrebările;

- a ignorat faptul că, prin încheierea datată cu 26 noiembrie 2012 de explicare a hotărîrii, judecătorul M. Moraru a dat „indicație” instanțelor, ceea ce constituie o imixtiune în înfăptuirea justiției. Ea dispune de două hotărîri diametral opuse emise de către judecătoria Centru - una prin care s-a recunoscut dreptul de proprietate asupra apartamentului, emisă pînă la „indicațiile” judecătorului M. Moraru și alta, prin care nu i-a fost recunoscut dreptul de proprietate asupra apartamentului, emisă după „indicațiile” judecătorului M. Moraru;

- a ignorat faptul că procurorul nu a manifestat un rol activ în vederea examinării și administrării cît mai eficiente a probelor, nu a folosit procedeele probatorii respective pentru strîngerea și verificarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a probelor;

- a emis o decizie ce nu conține motivele concluziilor cu referire la legea guvernantă, bazîndu-se numai pe afirmațiile neprobate ale procurorului și pe presupuneri.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile judecătorești irevocabile pot fi atacate la Curtea Supremă de Justiție cu recurs în anulare, după epuizarea căilor ordinare de atac.*

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, persoanele menționate la art.401 alin. (1) pct. 2) și 3), precum și în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Reieșind din prevederile art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată.*

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu în mod expres că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărîrile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărîrile irevocabile de condamnare, de achitare sau de

încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate în temeiul prevederilor art. 313 Cod de procedură penală, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

În urma celor expuse, rezultă că recursul în anulare declarat în speță în aspectul vizat, adică fiind declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal.

Conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat, situație ce persistă în cauza dată.

8. În conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de petiționara Galina Afanas împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2015, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 20 mai 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun